

Ducrot po droze mjas Reichshofena a Fröschweilera tam a sem, hužerajuzy pať jano k nimskej mroze, ale tam se niz negnu. Rowno žescho Ksawerka mimo. Ga zascho Ducrot k nomu: „scžo Franzosat?“ Won řaknu: „pschez ga niz!“ Ducrot: „ale pschawy!“ Ksawerka: „To by mēnik!“ Ducrot: „Ga pschischcžo witsche žajtšcha pschich do grodu we Reichshofene, a wy to nedejšcho lutowasch!“

Druge žajtšcho 5 stupi našch Ksawerka do grodu, a psched nim stojachu maršchal Mac Mahon, general Ducrot a druge hušoke kněža. Ten maršchal zascho ku Ksawete: „How wsej to pišmo ako hupořasane a te 20 frankow a nēt žij k bayerskej mroze, žož možno, ga hyschcži dalej a husgoń schyřno, žož tam se stańo, a potom pschibeń, tať malšne ať možno, a huliz nam schyřno. Sa řužde gnasche řydnosch 20 frankow, řa řuždeg Bajera, řotregž řapijomy, 25 fr. a řa řeku wachu 100 fr.“ To běšcho wjasele řa chudeg Ksawerika! „Šwěty Josef, pomogaj!“ myšli won se a chwata do gorow ku mroze. Tam jo řcho řchicho. Won lěšo až ku řšchome a řaka na wšche boři, ale niži niz. Juž zo se roschisch, tosch pschizo jomu do myšli: 20 fr., 25 fr., 100 fr.; chtož niz nedowažy, ten niz nedobydńo. Řchusche žo won dalej a stupijo psches mroku do Bayerskeje; řapředka zaschymy, ale dalej žo a řšchutschejšchy buwa. Wot winika pať niz newiži. Š rasom řmakajo tog dlujřeg Řaspora ř Hirřchthala. „Pomož Bog, Ksawerka; žo ty how pschizosch?“ „Bog žekuj, Řasporik; ty teke tudy? Žo nowego?“ „Newēm niz, wěřch ty nězo?“ A wonej stojtej a glědatej řchybale jaden na drugego, pscheto Řaspor řkuscha teke do řědu tych řchpijonow, až Ksawerka groni: „Božž do Řiřchbacha, žomej jaden piřch!“ Řaspor jo